

Plameny

Mezitím

Emi

V zákoutí duší a špíně svědomí

C

tam v prachu města bydlí milión slepých milenců

D

Emi

a prosí ať ještě jednou jak ptáci vzlétnou

Hnízda si staví ve větvích

C

v pahýlech koruny stromů, co listí dávno nemá

Ami

D

Emi

na slunce křičí plameny, ať město očistí.

G

D

Ami

Emi

Jen sirkou škrtnout, oheň už hoří

G

D

Ami

Emi

z chrámů je popel, město se boří, plameny, plameny.

C

Emi

Krasy utíkají a jenom plameny, plameny,

D

G

někdo se ohlédnul: jak bílej přízrak.

D

Ami

R: Z plamenů dívka vychází

Emi

C

G

v náručí syna s očima mýma, jak boží dítě

D

Ami

Z plamenů dívka vychází

Emi

C

G

zrozená pro mě z plamenů ohně, bohem i ďáblem

D

Ami

Z plamenů dívka vychází.

Královna noci a kněžka myšlenek

z představy ve snech zrozená

vzácná a jediná mezi ženami.

Z popela hrdá teď hlavu zvedá

kráčí stoletím, oheň má místo věna

jako Johanka, jako bezejmenná žena plameny, plameny

krasy utíkají a jenom plameny, plameny

někdo se ohlédnul: jak bílej přízrak.

R: